

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122010609
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3122010609.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Milana Straku v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom D. C. XXX, C., trestne stíhanému pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 7.2.2024, prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 23.11.2022 sp. zn. 8T/37/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 23.11.2022 sp. zn. 8T/37/2022 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

„dňa 12.02.2022 v čase okolo 21.00 hod. v B. E. D., B. F. XXX v priestore pohostinstva Hotelu Metal počas jeho prevádzky pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol G. H. tým spôsobom, že ho pravou rukou zovretou v päsť jedenkrát udrel do tváre, následkom čoho poškodený spadol na zem smerom dozadu na chrbát a pri páde si udrel hlavu o podlahu, čím mu svojim konaním spôsobil ťažké zranenie, a to zmliaždenie mozgu v čelovej oblasti vpravo, zakrvácanie pod cievnatku v čelovej oblasti obojstranne, zakrvácanie pod tvrdú plenu mozgovú v čelovobazálnej oblasti vľavo minimálne, zlomeninu klenby lebkovej v čelovej a temennej oblasti, zmliaždenie v oblasti očnénice vpravo a povrchovú odreninu záhlavnej oblasti, pričom u poškodeného došlo k poraneniu dôležitého orgánu - mozgu,“

Za to bol odsúdený podľa § 156 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona, s prihliadnutím k § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a k § 37 písmeno h) Trestného zákona a v spojení s § 42 odsek 1 Trestného zákona podľa zásady uvedenej v ustanovení § 41 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky, ktorého výkon bol podľa § 51 odsek 1, 2 Trestného zákona s použitím § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona podmiennečne odložený na skúšobnú dobu probačného dohľadu 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 51 odsek 3 písmeno b), odsek 4 písmeno d) Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok v skúšobnej dobe probačného dohľadu a povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe probačného dohľadu poškodenému G. H., nar. XX.XX.XXXX vo Svidníku, trvale bytom I., D. XX spôsobenú škodu.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona okresný súd zrušil výrok o treste odňatia slobody v trvaní 3 mesiace s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 mesiacov uložený

obžalovanému Trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. OT/19/2022 zo dňa 24.05.2022, doručený obžalovanému 24.05.2022, právoplatný dňa 24.05.2022 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súčasne podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku s použitím § 261 odsek 2 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný uhradiť poškodenému G. H., nar. XX.XX.XXXX vo Svidníku, trvale bytom I., D. XX škodu vo výške 5.087,- Eur (bolestné) do desiatich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku bol poškodený G. H., nar. XX.XX.XXXX vo Svidníku, trvale bytom I., D. XX, so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody (ušlá mzda) odkázaný na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie proti výroku o treste.

Následne obžalovaný prostredníctvom obhajcu odvolanie písomne odôvodnil. V úvode písomných dôvodov odvolania obhajca poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku a ďalej uviedol nasledovne:

„Súhrnný trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov uložený obžalovanému sa zdá byť obhajcovi prísny. Obžalovaný sa síce vo vzťahu ku skutku, pre ktorý bol odsúdený Okresným súdom Liptovský Mikuláš, nepriznal tak, ako to bolo v tejto trestnej veci, no vzhľadom na inštitút superrýchleho konania a nemožnosti poradiť sa a dostať kvalifikovanú právnu pomoc by to obžalovaný urobil. Keďže nemohol, urobil to nepriamo tým, že nepodal odpor proti trestnému rozkazu. Vo vzťahu k trestnému konaniu vedenému na tunajšom súde pod sp. zn. 8T/37/2022 sa obžalovaný priznal. Pri uplatnení zásad o ukladaní súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 TZ v spojení s § 41 ods. 1 TZ sa síce spodná hranica ustálila na dva roky, no súd neprihliadol na skutočnosť, že Okresná prokuratúra v Trenčíne nevyvinula žiadnu iniciatívu smerujúcu k začatiu konania o dohode o vine a treste (lebo obžalovaný býva ďaleko) a pritom v takom prípade, by mohol byť uplatnený inštitút mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona. Obžalovaný v takom prípade mohol navrhnúť prokuratúre vrátiť vec späť a začať konanie o dohode o vine a treste a v takom prípade by sa strany mohli dohodnúť aj na nižšom treste a súd mohol ex lege schváliť takúto dohodu. Vo vzťahu ku výroku o povinnosti nahradit škodu poškodenému G. H., nar. XX.XX.XXXX vo Svidníku, trvale bytom I., D. XX, podľa názoru obhajcu rozsudok obsahuje dva výroky, ktoré si vzájomne rozporujú. Najskôr súd uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradit v skúšobnej dobe probačného dohľadu poškodenému ... spôsobenú škodu, čím určil paričnú lehotu do uplynutia skúšobnej doby probačného dohľadu 3 (tri) roky. Následne v ďalšom výroku už súd určil presnú sumu a určil aj paričnú lehotu do desiatich dní od právoplatnosti rozsudku. Obhajca obžalovaného má za to, že rozsudok v tomto smere trpí vadou, pretože ukladá lehotu na náhradu škody (ktorým je aj bolestné) v dvoch rozličných lehotách. Zároveň obhajca apeluje na odvolací súd, aby bola paričná lehotá na zaplatenie náhrady škody poškodenému stanovená na dobu probačného dohľadu, a to z dôvodu, že ak by v desaťdňovej paričnej lehote obžalovaný bolestné neuhradil, rozsudok je exekučným titulom. Poškodený by sa mohol obrátiť na súdneho exekútora a výška platby poškodenému by sa navýšila o 24% (odmena súdneho exekútora + DPH k odmene), v dôsledku čoho by sa mohol obžalovaný dostať do situácie, že by neuhradil celé bolestné v skúšobnej dobe probačného dohľadu, v dôsledku čoho by mu hrozilo nariadenie výkonu trestu odňatia slobody. Zároveň oznamujeme, že sme sa s právnym zástupcom poškodeného snažili niekoľkokrát telefonicky i písomne spojiť za účelom uzavretia akejkolvek dohody, avšak právny zástupca poškodeného na e-mailové správy nereaguje a najskôr telefonicky prisľúbil, že bude kontaktovať poškodeného, no nakoniec prestal dvíhať obhajcovi a po kontaktovaní z iného telefónneho čísla oznámil, že počkajú na právoplatné rozhodnutie súdu. Z týchto dôvodov ako aj z dôvodu, že obžalovaný nepozná číslo účtu poškodeného a keďže posielat platbu na úhradu bolestného poštovou poukážkou je riziko, keďže poškodený možno tiež pracuje mimo svojho trvalého bydliska, obžalovaný na pokyn obhajcu zatiaľ neuhrádzal bolestné aj napriek tomu, že si na tento účel odkladá peňažné prostriedky.“

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.poriadku zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako

aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania a ich dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Zo spisového materiálu a obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku. Následne okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním obžalovaného napadnuté výroky o uloženom treste odňatia slobody.

Z dôvodov podaného odvolania obžalovaného vyplýva, že obžalovaný namietal neprimeranú prísnosť uloženého trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku. S uvedenou odvolacou námietkou sa odvolací súd nestotožnil.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) a n) Tr. zákona (obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti) nad priťažujúcou okolnosťou podľa § 37 písm. h) (obžalovaný spáchal viac trestných činov) a s použitím § 42 ods. 1 a § 41 ods. 1 Tr. zákona uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici zníženej trestnej sadzby v rozpätí od 2 rokov do 4 rokov za najprísnejší zo zbiehajúcich sa trestných činov. Pri ukladaní trestu odňatia slobody okresný súd podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku zohľadňoval predovšetkým priznanie obžalovaného, prevahu priťažujúcich okolností a závažnosť a povahu spáchaných trestných činov.

Na základe preskúmania obsahu spisového materiálu a obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku sa odvolací súd sa stotožnil so správnosťou skutkových a právnych záverov okresného súdu pri rozhodovaní o uložení podmieneného trestu odňatia slobody. Dôkazy k osobe obžalovaného tvoriace obsah spisového materiálu, na ktoré správne poukázal aj okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, nesvedčia o tom, že by bol obžalovaný kriminálne narušenou osobou, na ktorú z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti a možnosti dosiahnutia nápravy v zmysle 34 ods. 1 Tr. zákona by bolo potrebné pôsobiť výkonom nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o námietku obžalovaného týkajúcu sa neaplikovania mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zákona pri rozhodovaní okresného súdu o treste vzhľadom na priznanie obžalovaného, odvolací súd sa s uvedenou námietkou nestotožnil. Z registra trestov k osobe obžalovaného vyplývajú celkovo tri záznamy, z ktorých možno, aj napriek zahľadaniu dvoch odsúdení, podľa názoru odvolacieho súdu vyvodiť sklony obžalovaného porušovať záujmy chránené Trestným zákonom. Uvedená skutočnosť tak podľa názoru odvolacieho súdu vylučuje nielen aplikáciu § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zákona, ale aj aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Tr. zákona ako takého v preskúvanom prípade.

Odvolací súd ďalej dospel k názoru, že uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby pri súbehu trestnej činnosti obžalovaného je dôsledkom nesprávneho priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zákona. Záver okresného súdu o úprimnom oľutovaní trestného činu obžalovaným v zmysle § 36 písm. l) Tr. zákona je v rozpore so zistenými sklonmi obžalovaného páchať úmyselnú trestnú činnosť, ktorá skutočnosť by práveže odôvodňovala uloženie trestu minimálne pri strede zníženej trestnej sadzby. Z uvedeného dôvodu odvolací súd prijal záver, že uložený trest odňatia slobody vzhľadom na okresným súdom nesprávne ustálenú prevahu poľahčujúcich okolností nesie práveže znaky zrejmej neprimeranej miernosti. Uvedené pochybenie v prospech obžalovaného však

odvolací súd nemohol odstrániť pre absenciu odvolania prokurátora proti napadnutému rozsudku v neprospech obžalovaného.

Ak teda okresný súd vzhľadom na vyššie uvedené rozhodné skutočnosti napadnutým rozsudkom uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom zníženej trestnej sadzby, podľa názoru odvolacieho súdu, takýto trest nevykazuje znaky obhajobou namietanej neprimeranej prísnosti v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou obžalovaného o zmätočne vyjadrenej lehote na náhradu škody spôsobenej trestným činom v napadnutom rozsudku. V súvislosti s výrokom o povinnosti nahraďiť škodu v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že sa jedná o súčasť výroku o treste, ktorý nezakladá pre obžalovaného povinnosť na plnenie. Splnenie uvedenej povinnosti sa posudzuje len ako jedna z viacerých okolností rozhodných pre konanie o osvedčení, resp. neosvedčení sa obžalovaného po uplynutí skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Naproti tomu výrok o náhrade škody priznanej podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku je už exekučným titulom zakladajúcim poškodenému nárok domáhať sa náhrady škody spôsobenej trestným činom voči obžalovanému po márnom uplynutí lehoty na plnenie určenej v napadnutom rozsudku.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmienené prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.